

francuzskim družjam (1846—1882) I. S. Turge-
nëva. Obširna knjiga stane 2 r.

V Trnovem v Bolgariji je izšel *Рѣчен Русско-
Бѣlgarski рѣчник* Kol. Petkova. Cena samo 7 levov
ali 7 K av. v

Pisatelj Insarov je izdal v Petrogradu delo:
Sovremennaja Francija. Istorija tretje republike.
Šteje 460 str. ter velja 2 r. 50 kop.

Tudi novih pripovednih del je izšla cela kopica.
V. P. Lebedjev je izdal v Petrogradu *Za svjatuju
obitelj*. Istoričeskij roman iz smutnago vremena.
Šteje 240 str. ter velja 50 kop. — A. I. Krasnickij
je izdal delo z naslovom *Věrnim putem*. Povčst
iz sovremennoj žizni v dvuh častjah (228 str.), cena
50 kop. Izšla sta drugi in tretji zvezek *Rasskasov*
Maksima Gorkega (394 str). Cena po 1 r. — Neki
„Burofil“ je izdal delo: *Za burov!* Russkije dobro-
voljci v Transvaalě Povčst iz sobytij anglo-trans-
vaaljskoj vojny 1899—1900. godov. Cena 50 kop. —
Pisateljica T. Mjatljeva je izdala roman z naslovom:
Sestra miloserdija Cena 1 r. Neki A. E. Zarin je
izdal delo z naslovom: *Mušja i ženy*, v katerem
je uvrščeno 23 drobnih pripovedek. Cena 1 r. 50 kop.
Pisatelj I. Sobin je izdal *Derevenskije rasskazy*
(vaške pripovedke), cena 2 r., A. S. Šmidt *Kartiny
želězno dorožnoj žizni* (c. 1 r.), Ščebkin Kupernik
pa *Nezamětnyje ljudi* in *Ničtožnyje mira sego*,
cena vsakemu 1 r.

* * *

Modroslovje rusko je doletela velika izguba.
Dné 13. avgusta je po dolgi in hudi bolezni umrl

Vladimir Sergjejevič Solovjev, eden
izmed samostalnih zastopnikov ruske modroslovske
misli XIX. stoletja. Pokojnik je bil sin znamenitega
pisatelja „Istoriji Rossiji s drevnejših vremen“, pro-
fesorja moskovskega vseučilišča. Rodil se je l. 1853.
v Moskvi. Ko mu je bilo 21 let, je dosegel na petro-
grajskem vseučilišču naslov magistra modroslovja.
L. 1876.—1877. je predaval modroslovje na moskov-
skem vseučilišču. L. 1877. se je preselil v Petrograd,
kjer je imel nekaj časa javna predavanja modro-
slovno-verske vsebine. L. 1881. je popustil profe-
suro ter se posvetil izključno vědi in književnosti.
Napisal je dokaj naučno-modroslovnih, kritičnih in
drugih člankov za časopise; mnogo jih je tudi izšlo
v posebni izdaji, kakor „L' idéé russe“ (Paris 1888¹),
„Opravdanije dobra“, „Istorija i buduščnost teokra-
tiji, ili izslědovanija vsemirno-istoričeskago puti k
istinnoj žizni“, „Nacionalnjnyj vopros v Rossiji“
(dvojno izdanje), „Čtenija o Bogočelovčestvč“, „Tri
razgovora o vojnč, koncč mira i ob antihristč“
i. dr. Razven tega je bil Solovjev od l. 1892. urednik
oddelka za modroslovje in njega zgodovino v „Enci-
klopedičeskem Slovarju“ Brokhausa in Efrona, kjer
je priobčil dokaj posebnih člankov. Pokojnik je bil
znan tudi kot pesnik. Vsa modroslovska dela Sol-
ovjeva so vzbujala splošno zanimanje književnosti
in občinstva. (i + a.)

¹ O tem delu je pisal obširno prof. Stanislav
Tarnowski v „Przeglădu Polskem“ l. 1889. Imeno-
vani je smatral Solovjeva za najsvetlejšo zvezdo na
ruskem severu.

Glasba.

Missa solemnis ad IV. voces inaequales cum
organo aut comitantibus 2 Violinis, Viola, Violon-
cello, Contrabasso, 2 Clarinetis, Flauto, 2 Cornibus,
Trombone. Composuit Ignatius Hladnik. Op. 38.
— Ta maša, posvečena preč. gospodu dr. Sebastijanu
Elbertu, proštu novomeškemu, se odlikuje po svo-
jem krepkem, svežem slogu. Kratki, jasni stavki in
efektna harmonizacija dobita še večji izraz po spremljevanju, katero more orkestralno proizvajano narediti res mogočen utis. Splošno pohvalo je dosegla ta maša, ko so jo izvajale prvič. g. uršulinke v Ljubljani ob evharistiškem shodu. Partitura s štirimi glasovi stane 4 K, 4 glasovi posebej so po 30 h, instrumentalna partitura stane 2 K

Cerkvena pesmarica za učence slovenskih
ljudskih šol. Zložil in sestavil Danilo Fajgelj.
Opus 163. Z dovoljenjem prečastitega knez nad-
škofijskega ordinarijata v Gorici. I. zvezek. V Ljub-

ljani l. 1900. Založil dr. Fr. Sedej v Gorici. Tisk
Miličeve tiskarne v Ljubljani. — Naš velezaslužni
skladatelj g. Fajgelj je s to pesmarico jako ustregel
šolskim voditeljem in organistom. Pri nas se vse
premalo oziramo na otroško petje v cerkvi. Kako
lepo je, če v cerkvi poje vsa mladež skupno lahke
in mične cerkvene pesmi! Vzgojevalni pomen takega
petja so drugod že davno spoznali, zato bi bilo
prav, ako bi se tudi pri nas tega poprijeli. To petje bi
bilo prvi korak k splošnemu ljudskemu petju, zakaj
otroci si zapomnijo speve, ki se jih naučé v mla-
dosti, in jih bodo pevali vedno, tudi v starosti. Letos
je izšel prvi zvezek teh lahkih in ljubkih pesmic,
ki so tako urejene, da za začetek ustrezajo vsakemu
otroškemu dvoglasnemu zboru za navadne potrebe.
Za pevce je izšel ta zvezek v 16° in stane 40 h,
za organiste je v večji izdaji tudi spremljanje in
stane 1 K 20 h. Za dveintrideset pesmic ta cena

pač ni previsoka. To lično in porabno izdajo toplo priporočamo.

Slovanske hymny. F. Simáček v Pragi je izdal za 20 h napeve glavnih slovanskih narodnih himen s češkim prevodom. Te so: Ruska „Bože carja hrani!“, maloruska „Šče ne vmerla Ukrajina“, poljske „Bože, coś Polskę przez tak liczne wieki“, „Z dymem pożarów“, „Jeszcze Polska nie zginela“, češka „Kde

domov můj?“, slovaška „Hej, Slovaci, ešte naša slovenská reč žije“, hrvaška „Liepa naša domovina“, srbska „Onam' onamo! za brda ona“, bolgarska „Šumi Marica, okrvavena“, slovenska „Naprej zastave Slave!“, lužiško-srbske „Hišće Serbstwo njezhubjene, swój škit we nas ma“, „Rjana Łužica“ in „Naše Serbstwo z procha wstawa“. Priporočamo narodnim zborom.

Dr. E. L.

Narodno blago.

Nekaj vraž štajerskih Slovencev med Muro in Dravo.

(Priobčil *Bož. Flegerič.*)

Ako stopi krava na paši preko gnezda, palega z drevesa, izgubi mleko.

Človek, ki stopi na mesto, po katerem je drapal pes z zadnjima nogama (pèsje drapanje), dobi skrnino (protin).

Često se pripeti, da pri kaki hiši kokoš za ragna jutra hripavo in kikavo poje. Ljudstvo pravi o takšnem petju, da je na smrt, ako je kokoš bela, na ogenj, ako je rjava, na žalost, ako je črna.

Ako prideš v hišo, četudi v svojo domačo, ne smeš položiti kape ali klobuka na mizo, ker gospodarju, pri katerem to storiš, krči vse grede po vrteh prerijejo.

S suho šibo ni smeti živine udarjati, ker potem omršavi in oslokne.

Večer pred Jurjevim mora pastir na dvorišču močno z bičem pokati. To pokanje odganja čarovnice.

Ako hoče gospodinja, da jej na noč pred Jurjevim ne pomolzejo čarovnice krav, mora stajina vrata oviti s kopinjem (*Brombeerstrauch*, *rubus*), in sicer s takim, katero ima tudi vrhove v zemlji, kar se često nahaja. Katero kravo to noč čarovnica pomolze, tista nima celo leto mleka.

Ako prašiči nočejo jesti, treba je v kopanjo pribiti kos najdene podkve.

Ako se napotiš kam po kakem važnem poslu, in ti zajec preskoči pot, vrni se precej domov, ker tisti dan ne boš ničesar opravil.

Ako se ti roji nočejo ustavljeti doma pri ulnjaku, temveč vsak odleti v kako dupljo, ureži na pustni dan pred solničnim vzhodom leto dni star glog ter ga

zapiči v zemljo pred panji; to bode pomagalo, da ne odleti tisto leto noben roj.

Mladi brezi ne smeš odrezati vrha; če to storiš, tepla te bo ista breza na sodnji dan.

Ako pride na dan sv. Barbare najprej ženska h kaki hiši, nočejo ondi kokoši nesti.

Na pustni dan luščijo kmetje pred solničnim vzhodom koruzo za seme, koruzno batovje mečejo pa na sadna drevesa; na katerem drevesu obvisi več batov, tisto dotično leto bolj obrodi.

Ako hoče gospodinja, da ji kokoši na jednom mestu jajca nesó, mora jim na pustni dan v obroč zrnja nasuti.

Ako je pri kaki hiši gospodar umrl, ne smé se po njegovem pogrebu sedem dni njegova zemlja gibati. Če bi v tem času kdo na njegovem zemljišču kopal, oral itd, ne bi zemlja rodila sedem let. Ko pogrebci vzdignejo mrliča, mora kdo izmed domačih malo tepsti konje, krave in svinje, da se gibljejo. Kjer se to ne zgodi, tam ostane živina dolgo let jalova. Tudi vsak panj bučel se mora privzdigniti, ker inace ne prospevajo.

Ako imajo kje roditelji otroka, ki je nagle in hude jeze, mora ga mati na mlado nedeljo nekolikokrat s čizmom udariti, potem otroku jeza mine.

Ako otrok dolgo ne more hoditi, naj mati ureže leto staro leskovo šibico in ž njo na mlado nedeljo trikrat otroka udari, potem bo skoro shodil.

Lastovki ni smeti razdirati gnezda, tretji jajčic ali celó jemati mladičev iz gnezda, ker ona prinese ogenj in požge gospodarsko poslopje onega gospodarja, kjer se je to prigodilo.

Urednika: Dr. Mihael Opeka za *leposlovje*, dr. Evgen Lampe za *znanstvo* in *ilustracije*.

Založnik in lastnik „*Marijanišče*“.